5) Dwa Przymiotniki na *ος*: *ἐρρωμένος*, mocny, i *ἄκρᾱτος*, niemięszany, wtrącają po odrzuceniu zakończenia *ος* zgłoskę *ες*, np. *ἐρρωμεν-έσ-τερος*, *ἐρρωμεν-έσ-τατος*, *ἀκρατ-έσ-τερος*, *ἀκρατ-έσ-τατος*. Podobnież *αἰδοῖος*, *Sup.* *αἰδοιέστατος*.

Uwaga 7. Także Przymiotniki: *ἄφθονος*, obfity, *σπουδαῖος*, skrzętny, i *ἄσμενος*, chętny, stopniują się tym sposobem, obok drugiéj formy zwyczajnéj, azatem: *ἀφθονέστερος*, *-έστατος* i *ἀφθονώτερος*, *-ώτατος*. Od Przymiot. *ἄσμενος* znajduje się forma *ἀσμενώτερος* i *Neutr.* przysłówkowe: *ἀσμεναίτατα* i *ἀσμενέστατα*. — Podobnież niektóre u poetów, np. *εὔζωρος*, niemieszany, *ἥδυμος*, słodki, *ἐπίπεδος*, płaski, i wszystkie *Contracta* na *ους*.

6) Następujące Przymiotniki na *ος*: *λάλος*, gadatliwy, *μονοφάγος*, sam jedzący, *ὀψοφάγος*, łakotniś, i *πτωχός*, żebrak, wtrącają po odrzuceniu zakończenia *ος* zgłoskę *ις*, np. *λάλ-ος*, *λαλ-ίσ-τερος*, *λαλ-ίσ-τατος*.

II. Przymiotniki na *ης*, *G.* *ου*, skracają zakończenie *ης* na *ις*, np *κλέπτ-ης*, złodziéj(ski), *Comp.* *κλεπτ-ίσ-τερος*, *Sup.* *κλεπτ-ίσ-τατος*.

Uwaga. *Ὑβριστής*, *οῦ*, bezczelny, ma *Comp.* *ὑβριστότερος*; a *ψευδής*, *G.* *εος*, fałszywy, chociaż należy do Dekl. III., stopniuje się jednak podług *κλέπτης*, azatem: *ψευδίστερος*, — *ίστατος*.

III. Przymiotniki Deklin. III. na: *ύς*, *εῖα*, *ύ* — *ης*, *ες* *G.* *εος*, — *ας*, *αν*, — tudzież *μάκαρ*, szczęśliwy, przybierają cechy *τερος*, *τατος* bezpośrednio do Źródłosłowu, czyli do formy rod. nijakiego, azatem:

γλυκύς,	*Neut.* *ύ*	—	*γλυκύ-τερος*	*γλυκύ-τατος*,
ἀληθής,	- *ές*	—	*ἀληθέσ-τερος*	*ἀληθέσ-τατος*,
μέλας,	- *αν*	—	*μελάν-τερος*	*μελάν-τατος*,
τάλας,	- *αν*	—	*ταλάν-τερος*	*ταλάν-τατος*,
μάκαρ,	-	—	*μακάρ-τερος*	*μακάρ-τατος*.

Uwaga. Przymiotniki: *ἡδύς*, *ταχύς* i *πολύς* stopniują się drugim sposobem na *ίων* i *ων*.

IV. Następujące Przymiotniki przybierają cechy *τερος* i *τατος* do Źródłosłowu za pośrednictwem wtrąconéj jakiéjś głoski lub całéj zgłoski, i tak:

a) złożone z *χάρις* wtrącają *ω*, np.
ἐπίχαρις, *Gen.* *ἐπιχάριτ-ος*, powabny,
Comp. *ἐπιχαριτ-ώ-τερος*, *Sup.* *ἐπιχαριτ-ώ-τατος*.

b) Przymiotniki na *ων*, *ον*, *G.* *ονος*, wtrącają *ες*, np.
εὐδαίμων, *Neut.* *εὔδαιμον*, szczęśliwy,
Comp. *εὐδαιμον-έσ-τερος*, *εὐδαιμον-έσ-τατος*.

c) Przymiotniki na *ξ* wtrącają już to *ες*, już to *ις*, np.
ἀφῆλιξ, *Gen.* *ἀφήλικ-ος*, dorosły, *ἅρπαξ*, *Gen.* *ἅρπαγ-ος*, *rapax*,
Comp. *ἀφηλικ-έσ-τερος*, *Comp.* *ἁρπαγ-ίσ-τερος*,
Sup. *ἀφηλικ-έσ-τατος*, *Sup.* *ἁρπαγ-ίσ-τατος*.

V. Przymiotniki na *εις*, *εν* skracają zakończenie *εις* na *ες*, i przybierają do niego cechy *τερος* i *τατος*, np.
χαρίεις, *Comp.* *χαριέσ-τερος*, *Sup.* *χαριέσ-τατος*.